

Ta inte vår säkerhet

Vi ska lyssna på en saga.

I sagan finns en väldigt stor värld med många byar.

Den här världen har miljontals människor, en sol, en måne, en planet, tusentals stjärnor, universum och mycket annat.

Du och jag är vänner.

Du bor i en by där du tillhör.

Men var ska jag bo? Jag får inte bo i din by för att de som styr har sagt att jag inte får plats där. De säger att mina rötter kommer från en annan by. Du vet, jag har ingen annan by som ger mig säkerhet. Jag har inte bestämt vilken by jag bör tillhöra. Hur ska jag då göra? Ska jag bo i himlen eller på någon annan planet? Jag önskar att jag hade en by som jag kunde ta hand om och som kunde ta hand om mig. Åh min by, var är du? Om jag skulle vara stolt över dig, kommer du att ge mig trygghet? Kommer du ta hand om barnen som tillhör dig? Kommer du ta hand om barnen som tillhör dig, men som inte längre lever efter en katastrof och vars offer fortfarande finns kvar på marken? Kommer du ta hand om alla familjer och människor som tillhör dig?

Jag drunknade i tankar om en by som skulle kunna vara min. Jag går runt i mina drömmar men plötsligt rör du min arm. Jag vaknar till och tittar på dig. Du frågar: "Hur är det med dig?" "Det är okej," svarar jag. "Hur kan jag hjälpa dig?" undrar du. "Mitt hjärta är lite krossat," säger jag.

"Jag kan fråga min familj om du kan bo hos oss," säger du. Jag blir glad. Du med. Vi säger hej då till varandra och du går. Sedan vänder du dig om och vinkar. Jag vinkar tillbaka. Det finns ett leende på våra läppar. Sen går du din väg och jag går någon väg.

Till slut hamnar jag på en väg där jag ofta brukar promenera. Den här vägen leder till ett ställe som är mitt paradiset. Jag pratar med mig själv. Jag vet inte vad som pågår. Mitt huvud är fullt av tankar om uppdelning av byar: det här är min by, det där är din by, du får inte vara i den här byn och jag får höra att jag tillhör en annan by. Dessa tankar trakasserar mig verkligen. Varför har olika folkgrupper och stormakter genom historien intagit byar och dessutom dödat människor? Hade de rätt att komma till andra byar för att ta över helt? Varför kan vi inte lösa våra problem med ord och diskussioner? Sluta, det räcker. Ni är inte små barn längre.

Även små barn har sympati och krigar inte med varandra. Varför är det så många som inte förstår någonting, och likt sköldpaddor gömmer vi huvuden i våra ryggsäckar? Jag blir väldigt ledsen när jag tänker på barnen som inte får möjlighet

att äta sig mätta, som inte får en bra utbildning eller någon utbildning alls. Och särskilt barnen som blir offer för vuxnas konflikter, krig, och som inte får möjlighet till att leva vidare. Visa lite empati i alla fall. Bry dig lite grann i alla fall. Ta inte deras säkerhet i alla fall. Ni som har makt och är politiker. Det spelar ingen roll var i den här gigantiska världen du tillhör. Gör åtminstone någonting för de som behöver trygghet och mat för dagen.

Jag träffar dig en annan dag.

"Min familj säger nej till att du ska bo hos oss," berättar du.

"Det är okej," svarar jag.

Efter den dagen ser jag dig alltmer sällan. Jag går till mitt paradiset. Vinden rör mitt ansikte. Jag känner kylan landa på mina kinder. Jag kollar på horisonten och inombords funderar jag:

Är jag för tung eller tar jag för mycket plats eller äter jag för mycket? Politiker och Migrationsverket dödar mig indirekt. De flesta människorna som bor i byn ser inte det. Varken politiker eller Migrationsverket i byn förstår mig, eller så låtsas de att de inte förstår.

Vi måste göra någonting åt den här känslan som jag bär på, den att jag inte finns i världen. Att jag inte har någon by, att jag lever i skuggan.

Varför fastnade vi så mycket i våra nationaliteter istället för att försöka förstå varandra och respektera varandra? Samtidigt som planeten är gigantisk är den väldigt liten. Vi kan hjälpa varandra och ta fram en gemensam plan för alla byar, så att människor som inte har säkerhet ska kunna känna sig trygga.

Även om politikerna och Migrationsverket inte låter mig leva i din by, jag väldigt glad över att ha mig själv. Jag är glad över att min hand håller i den obegränsade kraften som är full av oändlig skönhet och alla positiva egenskaper.

När jag har denna kraft, har jag allt. Då är jag inte rädd för någonting. Då, även om jag skulle vara i ett fängelse eller i det djupaste schaktet, kommer den och tar mig med sig till himlarna. Jag kommer inte dö.

Jag har inte kommit för att dö. Jag har kommit för att utvecklas och bli större och större. Eftersom någonting inte kommer från ingenting. Här när sagan sitt slut och himlen möter min blick.

Shahvali Safdari

Francine Agbodjalou, Anna Granquist, Ellen Söderhult och Patrik Petterson.

Maskören Cajsa Jackson: "Det handlar inte bara om smink"

KULTUR Jag sitter framför datorskärmen och på andra änden sitter maskören Cajsa Jackson som arbetar med föreställningen "Inga känslor är också känslor".

En maskör är en person som jobbar med hår och smink inom scenkonst. Jag ville prata med Cajsa för att höra hur hon arbetat med Dalateaterns nya föreställning.

Cajsa Jackson är utbildad frisör och maskör men har även jobbat som kostymdesigner. Hon gick frisörinlinjen på ett gymnasium i Falun och flyttade sedan till Stockholm där hon hade ett eget företag under några år.

Sedan valde hon att gå en grundläggande ettårig maskörutbildning. Efter det har hon inte bara arbetat på många ställen runt om i landet, utan även med internationella produktioner. Hon har arbetat på Dramaten i Stock-

holm, två olika operaföreställningar i Dalhalla, Västerbotten teater, Skellefteå Estrad Norr och Pekingoperan.

Cajsas erfarenhet inkluderar arbete med en teckenspråksproduktion för Barnkanalen på SVT, tv-serier, reklam, film, nyheter och fotografi. Utöver detta har hon gått en kurs i trämask i St-rasbourg och en kurs i dockmakeri i Stockholm. Just nu är hon anställd som maskör på Dalateatern.

"Inga känslor är också känslor" är skapad av koreografen och regissören Iki Gonzalez Magnusson, tillsammans med ensemblen genom metoden devising. Det betyder att ensemblen inte har något manus att utgå ifrån, utan genom exempelvis improvisationer arbetar alla tillsammans fram manuset. På så sätt kan delar som tas fram under arbetet, tas bort, läggas till och ändras under processens gång. Detta innebär att det som händer under pro-

cessen inte är helt satt, förrän i slutet av produktionen när koreografen sammanfogat de olika delarna till ett slutgiltigt manus.

Hur arbetar en sminkös kring sminket när ingenting är riktigt fastställt och säkert från början? Cajsa svarar att hon börjar med att prata med andra medverkande så som regissör, scenograf och kostymör, om hur de har tänkt men insåg att i det här fallet fick hon ge ensemblen tid att arbeta tillsammans innan hon kunde prata med dem. "Sen låter jag ensemblen jobba med regissören, Iki i det här fallet, i någon vecka. Ibland brukar jag gå in som maskör och titta och lyssna."

Det dyker ofta upp idéer när hon får se hur ensemblen arbetar fram föreställningen, berättar Cajsa. Ensemblen har dock arbetat ganska isolerat på grund av Covid-19 och då har Cajsa

valt att prata enskilt med skådespelarna för att få inspiration från deras upplevelse och tankar kring processen.

Då jag själv fick möjlighet att ta del av repetitionen märkte jag att det verkade som att alla skådespelare var på scenen samtidigt och att alla spelar flera olika karaktärer. Det fick mig att fundera över hur det påverkar arbetet kring sminket. Cajsa säger att "det är mycket rörelse och dans i formen och då måste jag tänka in hur praktiskt/tekniskt smink funkar, hur många byten dem har. Hur löser jag det enklast för att publiken ska förstå att det är ett byte."

Jag frågar hur hon tänker när de kommer till de mer fysiska delarna i föreställningen eftersom skådespelarna blir varma och svettas. Hon förklarar att man måste förstå hur olika slags smink fungerar.

Cajsa Jackson. FOTO: PER ERIKSSON

"Om man behöver någonting att tor-ka av sig med om det svettas så att det rinner in i ögonen. Oj vad det här låt konstigt, nej men jag tänker kan man fånga upp nånting i håret med till exempel sjal, mössa, hårbånd?"

Utöver det säger hon att det måste vara ett smink som sitter trots att skådespelarna svettas. Min sista fråga och intressantaste fråga, enligt mig, är: Vilken är sminkets plats i denna föreställning?

Cajsa svarar med att allt beror på vad skådespelarna känner sig bekväma i, och det kan innebära att både vara osminkad eller att bära mycket smink. I planeringen av sminket är det därför viktigt att ha kommunikation med de andra kollegerna i produktionen, som exempelvis kostymören, så att allt blir så bra som möjligt.

Cajsa lägger till:

"Efter många års erfarenhet i yrket som maskör så är det ju det här att det inte bara är smink som det handlar om."

Hon säger att sminket är även ett uttryck som ska stämna överens med helheten. Ibland kan man genom att bara göra något litet, få större effekt på saker, till exempel:

"Förhöja ögonbryn, förstärka dom. Eller forma läpparna, dom kanske har jättesmå läppar, då kanske man ska förhöja dom för att texten ska nå ut."

Med att texten ska nå ut menar hon att replikerna ska bli tydligare, så att skådespelarens läpprörelser blir mer begripliga för publiken. Men också så att publiken kan se på läpparna vem som talar på scen. Avslutningsvis säger hon att i detta fall, är det upp till individerna själva, och deras personligheter, för hur hennes arbete tar form.

Jennifer Nyström

Om projektet

Redaktion7 är ett projekt initierat av Kultwatch på uppdrag av Dalateatern i samarbete med Dala-Demokraten. Redaktion7 och produktionen "Inga känslor är också känslor" ingår i år två av det tre-åriga utvecklingsprojektet "Stad & Land - i Dalarna och världen" som drivs av Dalateatern med stöd från Region Dalarna och Kulturrådet.

Inga känslor är också känslor

"Inga känslor är också känslor" är ett musikaliskt och rörelsebaserat scenkonstverk som undersöker och utmanar vårt lyssnande. Vem lyssnar vi på och vem är det som berättar? Hur speglar berättandet samhället och vår samtid? Berättar vi fortfarande samma sagor som berättats i generationer? Fanns det på riktigt en rätta i pizzen? Föreställningen lotsar publiken genom en värld av lyssnande genom tiderna, med en stark förankring i Dalarna och med tradition kryddat med dans, musik och såklart en hel del ljug. Eller? "Inga känslor är också känslor" spelas i Borlänge för högstadiet under våren 2021. För mer information besök Dalateaterns webbsida, www.dalateatern.se

DALATEATERN

KULTWATCH

KULTURRÅDET

